

Întrebările preliminare

- 1) Interdicția generală privind discriminarea, prevăzută la articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽¹⁾, trebuie interpretată astfel încât să includă, în domeniul său de interdicție și protecție, decizia angajatorului de a concedia un lucrător – care, până la momentul respectiv, era considerat un bun profesionist – pentru simplul fapt că se afla în situație de incapacitate temporară – pe durată nedeterminată – ca urmare a unui accident de muncă, timp în care primea asistență medicală și prestații economice de securitate socială?
- 2) Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că protecția care trebuie acordată unui lucrător în cazul concedierii evident arbitrare și fără motiv trebuie să fie cea prevăzută în legislația națională pentru toate concedierile prin care se aduce atingere unui drept fundamental?
- 3) Decizia angajatorului de a concedia un lucrător – care, până la momentul respectiv, era considerat un bun profesionist – pentru simplul fapt că se afla în situație de incapacitate temporară – pe durată nedeterminată – ca urmare a unui accident de muncă, timp în care primea asistență medicală și prestații economice de securitate socială intră în domeniul de aplicare și/sau protecție prevăzută la articolele 3, 15, 31, 34 alineatul (1) și 35 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (unul, mai multe sau toate acestea)?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la cele trei întrebări anterioare (sau la una dintre acestea) și al unei interpretări în sensul că decizia de concediere a unui lucrător – care, până la momentul respectiv, era considerat un bun profesionist – pentru simplul fapt că se afla în situație de incapacitate temporară – pe durată nedeterminată – ca urmare a unui accident de muncă, timp în care primea asistență medicală și prestații economice de securitate socială, intră în domeniul de aplicare și/sau protecție prevăzută de unul sau unele dintre articolele din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, acestea pot fi aplicate de instanța națională în vederea soluționării unui litigiu între particulari, deoarece se consideră că – în funcție de calificarea ca „drept” sau „principiu” – beneficiază de efect orizontal sau prin aplicarea „principiului interpretării conforme”?

În cazul unui răspuns negativ la cele patru întrebări anterioare, se formulează o a cincea întrebare:

- 5) Decizia angajatorului de a concedia un lucrător – care, până la momentul respectiv, era considerat un bun profesionist – pentru simplul fapt că se afla în situație de incapacitate temporară – pe durată nedeterminată – ca urmare a unui accident de muncă este inclusă în noțiunea „discriminare indirectă pe motive de handicap”, prevăzută la articolele 1, 2 și 3 din Directiva 2000/78⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 23 iulie 2015 –
Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce/Salvatore Manni**

(Cauza C-398/15)

(2015/C 354/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Pârât: Salvatore Manni

Întrebările preliminare

- 1) Principiul păstrării datelor cu caracter personal într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pentru o perioadă nu mai mare decât este necesar în vederea atingerii scopurilor pentru care au fost colectate sau pentru care vor fi prelucrate ulterior, prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (e) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 ⁽¹⁾, transpusă [prin] Decretul legislativ nr. 196 din 30 iunie 2003, trebuie să prevaleze și, prin urmare, se opune sistemului de publicitate aplicat prin intermediul registrului societăților prevăzut de Prima directivă 68/151/CE a Consiliului din 9 martie 1968 ⁽²⁾, precum și de dreptul național la articolul 2188 din Codul civil și la articolul 8 din Legea nr. 580 din 29 decembrie 1993, în măsura în care acesta impune ca orice persoană, fără vreo limită de timp, să poată cunoaște datele referitoare la persoanele fizice care figurează în acest registru?
- 2) Prin urmare, articolul 3 din Prima directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 permite ca, prin derogare de la durata nelimitată în timp și de la destinarii nedeterminați ai datelor publicate în registrul societăților, datele în cauză să nu mai fie supuse „publicității”, în acest dublu înțeles, ci să fie în schimb disponibile doar pentru o perioadă limitată sau pentru destinatari determinați, pe baza unei aprecieri de la caz la caz conferite operatorului datelor?

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

⁽²⁾ Prima directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților (JO L 65, p. 8, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Cantabria – Sección 4 (Spania) la 7 august 2015 – Liberbank, S.A./Rafael Piris del Campo

(Cauza C-431/15)

(2015/C 354/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Cantabria – Sección 4

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Liberbank, S.A.

Pârât: Rafael Piris del Campo

Întrebările preliminare

- 1) Limitarea efectelor retroactive ale nulității unui clauze-prag incluse într-un contract încheiat cu consumatorii, ca urmare a caracterului său abuziv, este compatibilă cu principiul neobligativității și cu articolele 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?
- 2) Menținerea efectelor unei clauze-prag incluse într-un contract încheiat cu consumatorii, care a fost declarată nulă ca urmare a caracterului său abuziv, este compatibilă cu articolele 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?